

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In *Mijn weekblad* schreef ik voor het laatst op 10 februari van dit jaar over Nostradamus en zijn voorspellingen van de toekomst. Recente reacties uit mijn lezerskring laten mij die draad maar weer eens oppakken. Uiteraard met de vaste rubrieken over mijn woonadressen en over voetbal.

Naar een huis met een tuintje in Rotterdam

Na Amsterdam werd Rotterdam mijn volgende standplaats. Ik heb er de merkwaardige lotgevallen van de wijk Pendrecht meebeleefd. In 1955 behoorden we tot de eerste bewoners, dankbare leden van de idealistische woningbouwvereniging "Onze Woongemeenschap". Achter het huis een ruime tuin.

Het beleid van de gemeente hield in dat vijftig procent van de beschikbare woonruimte door hen zou worden ingevuld. Dat gebruikten ze om de instroom van immigranten aan betaalbare huizen te helpen. De buurt veranderde, maar niet ten goede. Uiteindelijk zag men maar één oplossing. Mijn huis werd gesloopt en vervangen door nieuwe woningen. De tuin werd een parkeerplaats. Maar toen was ik zelf al verhuisd naar Rhoon.

De doelman valt aan/in/op/uit (4)

Tot de tradities van het moderne voetbal behoort de laatste tijd ook de rennende doelman. Als zijn ploeg nog maar één doelpunt nodig heeft voor winst of gelijkspel en de laatste minuut is aangebroken met een hoekschop voor het doel van de tegenpartij, zie je hem rennen, want hij wil graag dat beslissende doelpunt maken. Het is alleen zo jammer dat hij de chaos voor dat doel alleen maar groter maakt en zelden slaagt in zijn opzet. En de kans op een verre trap naar dat lege doel blijft aanwezig.

Nog eens een blik in de toekomst

Het waren strikt logische analyses die mij leidden in mijn zoektocht naar de betekenis van Nostradamus. Hij had zijn verzen dooreen gehusseld volgens een tekst die eindigde met het woord MAX. Daar kan logischer wijze alleen de letter I op volgen. En dan lezen we voor het tijdperk van 2010 tot 2037 onder meer het volgende:

I 63

*Ziekten uitgebannen, de wereld verkleind,
Lange tijd zijn de landen in vrede bewoond,
Veilig zal men reizen door lucht, land en zee
en dan zullen de oorlogen opnieuw uitbreken.*

Ik geef de sceptici graag alle ruimte voor hun gelijk, maar hoe verklaar je dat iemand in de zestiende eeuw zo'n tekst kan schrijven over de tijd waarin wij leven? En geldt hetzelfde niet voor zijn tekst over de instroom van immigranten uit Afrika?

II 71

*De bannelingen zullen naar Sicilië komen,
om de vreemdeling vrij te maken.
Bij de dageraad laat Europa hen in de steek.*

En dan is er in kwatrijnen V 41-42 de onmiskenbare voorspelling van de crisis waarin wij nog altijd leven :

V 41-42

*De gouden tijd vernieuwen tot één van koper.
De bankiers zullen grote schrik veroorzaken,
aan die van de adelaar...*

De adelaar (eagle) is de gouden munt van de Verenigde Staten. De ware scepticus zal zich niet laten overtuigen, maar het woord merkwaardig lijkt mij toch wel van toepassing.